

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 11. rujna 2013.

Video

Crkva je majka kršćana

Draga braćo i sestre,

nastavljamo danas kateheze o Crkvi u ovoj Godini vjere. Među slikama koje je Drugi vatikanski koncil izabrao da nam pomogne bolje shvatiti narav Crkve je ona "majke": Crkva je naša majka u vjeri, u nadnaravnom životu (usp. Dogm. konst. *Lumen gentium*, 6.14.15.41.42). To je jedna od slika koji crkveni oci u prvim stoljećima najviše koriste i mislim da može biti korisna i za nas. Za mene osobno to je najljepša slika Crkve: Crkva je majka. U kojem smislu i na koji način je Crkva majka? Polazimo od ljudske stvarnosti majčinstva: što čini majka?

1. Prije svega majka rađa život, nosi dijete u svojoj utrobi devet mjeseci a zatim ga, rađajući, otvara životu. Tako i Crkva: rađa nas u vjeri, po Duhu Svetom koji je čini plodnom, poput Djevice Marije. I Crkva i Djevica Marija su majke, i ono što se može reći za Crkvu može se reći i za Gospu i, obratno, ono što se može reći za Gospu, može se reći i za Crkvu. Sigurno da je vjera osobni čin: "ja vjerujem", ja osobno odgovaram Bogu koji se daje spoznati i želi ući u prijateljstvo sa mnom (usp. enc. *Lumen fidei*, 39). Ali vjeru primam od drugih, u jednoj obitelji, u jednoj zajednici koja me uči reći "ja vjerujem", "mi vjerujemo". Kršćanin nije otok! Ne postajemo kršćani u laboratoriju, ne postajemo kršćani sami od sebe i svojim silama, već je vjera dar, Božji dar koji nam je dan u Crkvi i po Crkvi. A Crkva nam daje život vjere u krštenju: to je trenutak u kojem nam daje roditi se kao djeca Božja, trenutak u kojem nam daje Božji život, rađa nas kao majka. Ako pođete do krstionice u Svetom Ivanu Lateranskom vidjet ćete da unutra ima jedan latinski natpis koji glasi otprilike

ovako: "ovdje se rađa narod božanskog roda, rođen od Duha Svetoga koji daje plodnost ovoj vodi; Crkva Majka rađa svoju djecu u ovim valovima". Krasno, zar ne!? I to nam pomaže shvatiti jednu važnu stvar: naša pripadnost Crkvi nije neki izvanjski i formalni čin, nije to ispuniti jedan papir koji nam daju a zatim... ne, ne, to nije to; već je to nutarnji i životvorni čin; ne pripada se Crkvi kao što se pripada nekom društvu, nekoj stranci ili bilo kojoj organizaciji. Ta je veza životna, nalik povezanosti s vlastitom majkom, kao što kaže sveti Augustin: "Crkva je uistinu majka kršćanâ" (*De moribus Ecclesiae*, I,30,62-63: PL 32,1336). Zapitajmo se sada: kako vidim Crkvu? Jesam li zahvalan i mojim roditeljima što su mi dali život, jesam li zahvalan Crkvi što me rodila u vjeri po krštenju? Koliki se kršćani sjećaju datuma svoga krštenja? Želim to pitanje postaviti ovdje vama, ali neka svatko odgovori u svom srcu: koliko vas se sjeća datuma svoga krštenja? Diglo se nekoliko ruku, ali koliko je samo onih koji se ne sjećaju! Ali datum krštenja je datum našeg rođenja u Crkvi, datum u kojem nas je majka Crkva rodila. A sada vam dajem jednu zadaću da je napravite kada dođete svojoj kući. Kada se danas vratite kući pođite dobro potražiti koji je datum vašeg krštenja i to zato da ga slavite, da zahvalite Gospodinu za taj dar. Hoćete li to učiniti? Ljubimo li Crkvu kao što se ljubi vlastitu majku, znajući također razumjeti i njezine mane? Sve mame imaju mane, imamo ih svi. Ali kada se govori o majčinim manama, mi ih pokrivamo, volimo ih takve kakve jesu. I Crkva također ima svoje mane. Ljubim li je tako, kao majku? Pomažemo li joj da bude ljepša, autentičnija, više po Gospodinu? Ta vam pitanja ostavljam. Ali ne zaboravite zadaću: potražiti datum svog krštenja da bi ga upamtili i slavili.

2. Majčina se uloga ne ograničava samo na to da daje život, već ona s velikom pažnjom pomaže svojoj djeci rasti, doji ih, hrani, uči ih kročiti kroz život, prati ih uvijek svojim pažnjama, svojom ljubavlju, i kada odrastu. I u tome zna također ispravljati, opraštati, razumjeti, zna biti blizu u bolesti, u trpljenju. Riječju, dobra mama pomaže djeci da izađu samih sebe, da ne ostanu uz majčine skute gdje im je ugodno, kao što tek izlegli pilići ostaju pod krilima kvočke. Crkva kao dobra majka čini isto to: prati nas u našem rastu prenoseći Božju riječ, koja je svjetlo koje nam pokazuje put kršćanskog života; dijeleći sakramente. Hrani nas euharistijom, donosi nam Božje oproštenje sakramentom pomirenja, podupire nas u času bolesti bolesničkim pomazanjem. Crkva nas prati u čitavom našem vjerskom životu, u čitavom našem kršćanskom životu. Možemo si postaviti još nekoliko pitanja: kakav je moj odnos s Crkvom? Doživljavam li je kao majku koja mi pomaže rasti kao kršćanin? Sudjelujem li u životu Crkve, osjećam li se njezinim dijelom? Je li moj odnos formalan ili životan?

3. Treća kratka misao. U prvim stoljećima Crkve, bila je vrlo jasna jedna stvarnost: Crkva, dok je majka kršćanâ, dok "čini" kršćane, također je od njih "sačinjena". Crkva nije nešto različito od nas samih, već je treba promatrati kao vjernike u cjelini, kao "mi" kršćanâ: ja, ti, mi smo dio Crkve. Sveti Jeronim je pisao: "Kristova Crkva nije ništa drugo do duše onih koji vjeruju u Krista" (*Tract. Ps 86: PL 26,1084*). Dakle, majčinstvo Crkve živimo svi, pastiri i vjernici. Katkad čujem neke da govore: "Vjerujem u Boga ali ne u Crkvu. Čuo sam da Crkva kaže... svećenici kažu...". Ali jedno su svećenici, Crkva nisu samo svećenici: Crkva smo svi mi. I ako ti kažeš da vjeruješ u Boga a ne vjeruješ u Crkvu, zapravo kažeš da ne vjeruješ u samoga sebe, i to je jedno proturječje. Crkva – to

smo svi mi: od netom krštenog djeteta do biskupa, pape: svi; svi smo Crkva i svi smo jednaki u Božjim očima. Svi smo pozvani surađivati u rađanju novih kršćana na vjeru, svi smo pozvani biti odgojitelji u vjeri, naviještati evanđelje. Neka se svatko od nas zapita: što ja činim da drugi mogu biti dionici kršćanske vjere? Jesam li plodan u svojoj vjeri ili sam pak zatvoren? Kada ponavljam da ljubim Crkvu koja nije zatvorena u svoje ograde, već kadra izaći, pokrenuti se, pa i uz poneki rizik, da bi donijela Krista svima, tu mislim na sve, na mene, na tebe, na svakog kršćanina! Svi sudjelujemo u majčinstvu Crkve, kako bi Kristovo svjetlo došlo do nakraj svijeta. Živjela sveta majka Crkva!